

NOVA-YORK AL PAÍS VALENCIÀ: DOS POEMES DE JOHN ASHBERY

John Ashbery nasqué a Rochester, Nova-York, el 1927 i cresqué a una granja situada a l'oest de l'estat de Nova York. S'educà a Harvard i a Columbia. El 1955 viatjà a França, on exercí com a crític d'art per al diari *Herald Tribune* de París. Tornà a Nova York el 1965, on fou redactor en cap de la revista *Art News* fins el 1972. Actualment és professor del Brooklyn College. Ha escrit els i cresqué a una granja situada a l'oest de l'estat de Nova *Tribune* de París. Tornà a Nova-York el 1965, on fou rellibres següents: *Some Trees* (1962), *Rivers and Mountains* (1966), *The Double Dream of Spring* (1970), *Self-Portrait in a Convex Mirror* (1972), *Three Poems* (1972)...

Els poemes que hi presentem pertanyen a *Self-Portrait in a Convex Mirror*. Es tracta, segons l'opinió de molts crítics, de la col·lecció millor aconseguida, i només publicar-la obtingué tres premis de gran prestigi als Estats Units: el Pulitzer, el National Book Award i el National Book Critics' Circle Award. La temàtica d'aquest llibre se centra sobre la condició de l'home, la reflexió sobre l'art i el paper de l'artista, tot açò enllestit amb un llenguatge difícil i, de vegades, irònic.

Traducció de:

José Antonio Álvarez Amorós

i

Josep Manuel Escolano i López

TRAVESSIA PEL BLAU

Com en un dia festiu de primavera precoç
les terres banyades per la marea alta evolucionen i l'aire
[es belluga en imitacions:
vaixells, barrets apareixen. I aqueixos,
els qui llegeixen la nostra ment, que mai no són lluny.
[Per a reconéixer-los, però, hem d'evitar-los.

I així, en la nostra foscuria la vida es traspua,
i conserva la seu part en el negoci. Però, què
hi ha de les cases que, ara mateix, s'alcen ruïnoses, de
[solades: no és pas açò també formós i admirable?
Puix que on una vegada hi hagué un miratge, la vida ha
[d'existir.

VOYAGE IN THE BLUE

As on a festal day in early spring / The tidelands maneuver
and the air is quick with imitations: / Ships, hats appear.
And those, / The mind-readers, who are never far off. But /
To get to know them we must avoid them. / And so, into
our darkness life seeps, / Keeping its part of the bargain.
But what of / Houses, standing ruined, desolate just now: /
Is this not also beautiful and wonderful? / For where a mi-
rage has once been, life must be. / The pageant, growing
ever more curious, reaches / An ultimate turning point. Now
everything is going to be / Not dark, but on the contrary,
charged with so much light / It looks dark, because things
are now packed so closely together. / We see it with our
teeth. And once this / Distant corner is rounded, everything /

La desfilada magnífica, que suscita cada vegada una major
[curiositat alcança
el punt culminant final. Ara tot serà,
no fosc, sinó al contrari, carregat amb tanta llum
que sembla fosc, car els objectes estan, presentment,
[atapeïts en feixos estrets.
Ho veiem amb les nostres dents. I quan

girarem la cantonada llunyana, no tot
haurà d'ésser renovat de bell nou. Serem habitats
segons usos antics, mentre objectes ideals s'acosten,
nogensmenys, creixerem en aquest acte de possessió re-
muntant-nos-hi
cap a una barreja de cel esmaltat de blau intens i estels
[d'or espinós.

La forma com s'hi presentà el jorn
no tingué sentit, mai no en tingué.
Hauria d'haver-te servit d'avertència
perquè escoltasses amb una major atenció les paraules
sota el vent que bufa envers nosaltres.

Is not to be made new again. We shall be inhabited / In the old way, as ideal things came to us, / Yet in the having we shall be growing, rising above it / Into an admixture of deep blue enameled sky and bristly gold stars. / The way the date came in / Made no sense, it never had any. / It should have been a caution to you. / To listen more carefully to the words / Under the wind as it moved toward us. / Perhaps, sinking into the pearl stain of that passionate eye / The minutes came to seem the excrement of all they were passing through, / A time when colors no longer mattered. / They are to us as qualities we were not meant to catch / As being too far removed from our closed-in state. / And ideally the chime of this / Will come to have the fascination of a remembered thing / Without avatars, or so remote, like a catastrophe / In some unheard-of country, that our concern / Will be only another fact in a long list of important facts. / You and I

Potser, en esfonsar-se en la taca perlina d'aquell ull
[apassionat,
els minuts arribaren a semblar la femta de tot allò que
[travessaven,
fou un temps que els colors ja no importaven.
Per a nosaltres semblen qualitats que no érem pas desti-
nats a capturar
per ser prou allunyades del nostre estat d'absorta reclusió.

I idealment la repicada
arribarà a tenir la fascinació del record
sense avatars, o tan remot, com una catàstrofe
en contrades ignotes, que la nostra preocupació
només serà un altre fet en una llarga llista d'esdeveni-
ments importants.

and the dog / Are here, this is what matters for now. / In other times things will happen that cannot possibly involve us now / And this is good, a true thing, perpendicular to the ground / Like the freshest, least complicated and earliest of memories. / We have them all, those people, and now they have us. / Their decision was limited, waiting for us to make the first move. / But now that we have done so the results are unfathomable, as though / A single implication could sway the whole universe on its stem. / We are fashionably troubled by this new edge of what had seemed finite / Before and now seems infinite though encircled by gradual doubts / Of whatever came over us. Perhaps the old chic was less

Tu, jo i el ca
som ací, açò és el que de moment importa.
En altres temps succeiran coses que no poden compro-
[metre'ns ara
i açò és bo, veritablement, perpendicular a la terra
com el record més fresc, menys complicat i més pri-
[merenc.

Els tenim tots, tota aqueixa gent, i ara ens tenen a nosal-
[tres.
Llur decisió era limitada, mentre esperaven que férem el
[primer moviment.
Una vegada acomplert, però, els resultats són inescruta-
[bles com si
una sola implicació pogués fer vacillar l'univers sencer
[sobre la seu tija.
Ens atribulem, segons dicta la moda, per aquest nou límit
[d'allò que ens semblava finit

adés i ara pareix infinit per bé que circumdat per dubtes
[graduals
de tot allò que ens sobrevingué. Potser l'antic bon to fos
[menys estèril,
quelcom més digne d'anhelar-se que aquest
matí als horts sota un cel arrasit,
que aquesta dolorosa frescor d'ésser cada cosa exacta-
[ment ella mateixa.

barren, / More something to be looked forward to, than this /
Morning in the orchards under an unclouded sky, / This pain-
ful freshness of each thing being exactly itself. / Perhaps all
that is wanted is time. / People cover us, they are older /
And have lived before. They want no part of us, / Only to be
dying, and over with it. / Out of step with all that is passing
along with them / But living with it deep into the midst of
things. / It is civilization that counts, after all, they seem /
To be saying, and we are as much a part of it as anybody

Potser tot el que freturem siga temps.
La gent ens cobreix, són més vells
i ja visqueren abans. No desitgen una part de nosaltres,
només morir, i prou.

En discordança amb tot allò que els esdevé

però vivint-ho, pregonament, enmig de les coses.
És la civilització el que compta, emperò, semblen
dir, i hi som tan integrats com qualsevol
només que hi pensem menys, i àdhuc res en absolut, fins
[que algun

neci penetra cridant en el bosc al capvespre

noves de quelcom que coneixem i que poc ens preocupa,
mentre el castell distant gaudeix de l'alegre
so de les peüilles, que provoquen el vol de les graules cap
[a l'aire immaculat,
i mentrestant, deixà sentir el pes de l'ombra, sempre més
[densa, sobre la superfície
reflectant del riu, vorejant la barqueta amb les tres figures
[a bord.

else / Only we think less about it, even not at all, until
some / Fool comes shouting into the forest at nightfall /
News of some thing we know and care little of, / As the
distant castle rejoices to the joyous / Sound of hooves, re-
leasing rooks straight up into the faultless air / And mean-
while weighs its shadow ever heavier on the mirroring /
Surface of the river, surrounding the little boat with three
figures in it.

ODA A BILL

Algunes de les coses que fem ens ocupen molt més temps
i es consideren quefers profitosos i naturals.

Vaig abandonant un mode de comportar-me
per entrar a un camp llaurat de dacsa. A l'esquerra, ga-
[vines
de vacances terra endins. Sembla que els importa la ma-
[nera com escric.

O, per posar-hi un altre exemple: el mes passat
fiu vot d'escriure més. Quina cosa és escriure?
Doncs bé, en el meu cas és vessar sobre el paper
no ja pensaments, sinó potser idees:
idees a propòsit de pensaments. Pensaments és un mot
[gran en excés.
Idees és millor, encara que no precisament el que vull dir.
Algun dia ho explicaré. Avui, però, no.

ODE TO BILL

Some things we do take up a lot more time / And are con-
sidered a fruitful, natural thing to do. / I am coming out
of one way to behave / Into a plowed cornfield. On my left,
gulls, / On an inland vacation. They seem to mind the way
I write. / Or, to take another example: last month / I vowed
to write more. What is writing? / Well, in my case, it's getting
down on paper / Not thoughts, exactly, but ideas, maybe: /
Ideas about thoughts. Thoughts is too grand a word. / Ideas
is better, though not precisely what I mean. / Someday I'll
explain. Not today though. / I feel as though someone had
made me a vest / Which I was wearing out of doors into the
countryside / Out of loyalty to the person, although / There

Em sent com si algú m'hagués fet un vestit
que portàs quan isc de casa i vaig al camp
per lleialtat a aqueixa persona, encara que
no hi haja ningú per veure'm, llevat de mi
amb la imatge interior de la meua aparença.
Portar-lo representa obligació i plaer
perquè m'absorbeix, m'absorbeix massa.

Un cavall destaca irregular sobre
la terra aquella. Rep
aquesta visió? És meua o ja la dec
a canvi d'altres visions, inadvertides i sense menció
en la gran corba relaxada del temps,
tots els brolladors oblidats, còdols destriats,
cançons sentides unav egada i que després deixaren el
[cercle de la llum
per a patir l'oblit diari? Ell es marxa lentament,
alça la vista i injecta en el cel una qüestió
perllongada. A ell també el podem sacrificiar
en benefici del progrés últim, puix que hem, hem de
[continuar endavant.

is no one to see; except me / With my inner vision of what
I look like. / The wearing is both a duty and a pleasure /
Because it absorbs me, absorbs me too much. / One horse
stands out irregularly against / The land over there. And am
I receiving / This vision? Is it mine, or do I already owe it /
For other visions, unnoticed and unrecorded / On the great,
relaxed curve of time, / All the forgotten springs, dropped
pebbles, / Songs once heard that then passed out of light /
Into everyday oblivion? He moves away slowly; / Looks up
and pumps the sky, a lingering / Question. Him too we can
sacrifice / To the end progress, for we must; we must be
moving on.